

Sygn. akt II Ka 43/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	Sędzia SO Agata Kowalska Sędzia SO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2021 r.

sprawy **K. S.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 21 października 2020 r. sygn. akt II K 384/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia skazanego od wydatków za II instancję stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 43/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 21 października 2020r. w sprawie II K 384/20.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p><u>Obrońca skazanego adw. Ł. W.</u> zaskarżył wyrok na korzyść skazanego w części orzeczenia o karze, zarzucając mu:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na pominięciu okoliczności przemawiających za zastosowaniem absorpcji przy kształtowaniu kary łącznej;</p> <p>2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w skutek nadmiernej jej wysokości i niezastosowaniu przy łączeniu kar zasady absorpcji, pomimo istniejących ku temu podstaw, co ostatecznie doprowadziło do wymierzenia skazanemu kary nie odpowiadającej jej celom w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.</p> <p><u>Obrońca skazanego adw. J. K.</u> zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej w pkt I i zarzucił mu:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>- rażąco niewspółmierność kary polegającą na orzeczeniu wobec skazanego w pkt I wyroku kary łącznej 8 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności na skutek połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej z dnia 06.02.2019r., sygn. akt VII K 835/18, Sąd Rejonowy w Garwolinie z dnia 09.10.2019r., sygn. akt II K 757/17; Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem z dnia 05.08.2019r., sygn. akt II K 413/17; Sąd Rejonowy w Mławie z dnia 02.04.2019r., sygn. akt II K 714/17 w sytuacji, gdy</p> <p>- okoliczności wpływające na wymiar kary, a mianowicie właściwości i warunki osobiste skazanego, zwłaszcza predyspozycje psychologiczne i psychiatryczne skazanego, które pozostają w ścisłym związku z motywacją skazanego do popełnienia przestępstw, sposób zachowania skazanego po popełnieniu przestępstw w czasie przebywania na wolności oraz podczas i odbywania kary, a także bliski związek czasowo-przedmiotowy przestępstw objętych powyższymi wyrokami przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji lub nieznacznie powyżej ustawowej granicy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew stanowisku apelujących obrońców skazanego Sąd Odwoławczy podzielił w całej rozciągłości stanowisko Sądu I instancji co do kwestii wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec</p>		

skazanego zaskarżonym wyrokiem łącznym. Obaj obrońcy skazanego w swoich apelacjach powołują się na rażącą niewspółmierność wymiaru orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż z rażącą niewspółmiernością kary, o jakiej stanowi art. 438 pkt 4 kpk, mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, w rozważanym przypadku kary łącznej, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy sumą kar zasadniczych, wymierzonych w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu, a dolegliwością jaką należałoby skazanemu wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania sądowych reguł kształtowania kary łącznej. Zmiana wysokości orzeczonej kary może w postępowaniu odwoławczym nastąpić jedynie wówczas, gdy kara jawi się jako „rażąco niesprawiedliwa”. Owa niewspółmierność poprzedzona została w ustawie określeniem „rażąca”, co wyraźnie zaostrza kryterium zmiany wyroku w orzeczeniu reformatoryjnym z powodu czwartej względnej przyczyny odwoławczej. Określenie „rażąca” należy bowiem odczytywać dosłownie i jednoznacznie jako cechę kary, która istotnie bije w oczy, oślepia (wyrok SA w Krakowie z 02.06.2016r., II AKa 70/16, LEX nr 2079199). Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż kara łączna orzeczone w zaskarżonym wyroku tego kryterium nie spełnia. W przedmiotowej sprawie połączeniu podlegały bezwzględne kary pozbawienia wolności orzeczone w stosunku

do skazanego w sprawach Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt VII K 835/18 - w wymiarze 3 lat, Sądu Rejonowego w Garwolinie o sygn. akt II K 757/17 - w wymiarze 1 roku, Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem o sygn. akt II K 413/17 - w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy i Sądu Rejonowego w Mławie o sygn. akt II K 714/17 - w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy. Wszystkie te wyroki uprawomocniły się przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 19.06.2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...) 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...) 19 (Dz. U. z 2020r. poz. 1086), dlatego zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 miały do nich zastosowanie przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

W błędzie pozostają obaj apelujący twierdząc, iż Sąd Rejonowy określając wymiar kary łącznej wymierzonej w niniejszej sprawie w niewystarczający sposób uwzględnił pozytywną opinię skazanego z jednostki penitencjarnej w której przebywał. Sąd I instancji oparł się w tym względzie na opinii o skazanym sporządzonej przez Zakład Karny w Iławie. Podkreślenia w tym miejscu wymaga zaś, iż poprawne zachowanie skazanego przestrzegającego zasad regulaminu i porządku wewnętrznego, realizującego w ten sposób wymogi obowiązujące go w trakcie odbywania kary, nie musi stanowić wyrazu przewartościowania jego postawy. Skazany od początku swojego pobytu w jednostce penitencjarnej był bowiem 20 razy nagradzany regulaminowo, co

nie stanowi jednak tak wielkiego osiągnięcia na jakie wskazują apelujący, przy uwzględnieniu jednej kary dyscyplinarnej, a jego ogólne zachowanie oceniono jedynie jako poprawne czy właściwe, a nie bardzo dobre czy też wzorowe. Zachowanie skazanego przebywającego w warunkach izolacji penitencjarnej podlega ocenie według wielu kryteriów, a takie poprawne zachowanie należy przyjąć raczej za pożądaną normę niż za niezwykle osiągnięcie. W ten sam sposób ocenić należy okoliczność poddania się przez skazanego terapii w kierunku hazardu patologicznego w Ośrodku Terapii Uzależnień w S. w 2018r. Uczestnictwo w takiej terapii, a także w terapiach podejmowanych przez skazanego jeszcze na wolności pod kątem stwierdzonego u niego uzależnienia od hazardu, ma wpłynąć pozytywnie na nałóg skazanego, a skuteczność tychże terapii będzie można ocenić dopiero po opuszczeniu przez niego zakładu karnego w realiach normalnego funkcjonowania w społeczeństwie. Twierdzenie zatem ferowane przez apelujących, iż na tej podstawie przyjąć można pozytywne zmiany w postawie skazanego, uznać należy w kontekście powyższego za zbyt daleko idące, a jako takie nie mogły mieć tak znaczącego wpływu na wymiar orzeczonej wobec skazanego kary łącznej. Nie ulega także wątpliwości, iż przy ustalaniu wysokości kary łącznej sąd musi mieć na uwadze, zarówno warunki i właściwości osobiste skazanego, jak i rodzaj oraz ilość popełnionych przez niego przestępstw. Jest bowiem oczywistym, że to właśnie na podstawie tych uwarunkowań możliwe jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy konkretnie orzeczona kara łączna spełni te cele,

o których mowa w przepisie art. 85 kk. Wskazać jednak także należy, iż kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy. Stanowi ona wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśla nieopłacalność przestępczej działalności. Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien opierać się na dyrektywach określonych w art. 85a kk, jednakże wspartych na dyrektywach pomocniczych, tak aby możliwa stała się odpowiedź na pytanie czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie w imię racjonalizacji karania, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar. Stosowanie zatem kumulacji albo absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymaga istnienia szczególnych przesłanek przemawiających za jednym albo drugim rozstrzygnięciem (wyrok SA w Szczecinie z 30.06.2016r., II AKa 93/16, LEX nr 2231373). Po stronie skazanego w niniejszej sprawie nie ujawniono żadnych szczególnych okoliczności przemawiających za wyraźnym przechyleniem szali w zakresie kształtowania kary łącznej w niniejszej sprawie co do którejś z w/w dwóch zasad, opierając się na tym polu na zasadzie asperacji. W opozycji do siebie w tym zakresie stanęły okoliczności niekorzystne dla skazanego w postaci wielości jego skazań, uprzedniego odbywania kary izolacyjnych i dla skazanego korzystne w postaci bliskiej rozpiętości czasowej czynów dokonanych przez skazanego,

tożsamych naruszanych tymi czynami dóbr prawnych, właściwej postawy podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Podkreślić jednak należy, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej nade wszystko winien mieć wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W odniesieniu do realiów niniejszej sprawy, stwierdzić także należy, iż Sąd Rejonowy przy wymiarze kary łącznej orzeczonej w stosunku do K. S. w dostatecznym stopniu uwzględnił okoliczności przemawiające na jego korzyść i niekorzyść. Nie ulega wątpliwości, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej danej osoby w okresie objętym prawomocnymi skazaniami. Ma zlikwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym, wynikłą z kilku skazań wprowadzonych jednocześnie do wykonania. Nie jest to jednak sposób na premiowanie sprawcy większej ilości przestępstw i w ten sposób instytucja kary łącznej nie powinna być postrzegana przez samych skazanych i społeczeństwo. W kontekście powyższego stwierdzenia wymaga, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popęlenie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępowania od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności w stosunku do innych, penalizowanych przez Kodeks

<p>Karny, a prawomocnie osądzonych zachowań skazanego.</p> <p>Reasumując, Sąd Odwoławczy nie dopatrył się konieczności jakiegokolwiek ingerencji w pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie o karze wymierzonej K. S.. W tym stanie rzeczy, podzielając zasadność wyroku Sądu Rejonowego i nie znajdując podstaw do uwzględnienia wywiedzionych apelacji, Sąd Okręgowy w Siedlcach zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca <u>skazanego</u> adw. <u>Ł. W.</u> wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p> <p>Obrońca <u>skazanego</u> adw. <u>J. K.</u> wniósł o dołączenie w poczet materiału dowodowego dokumentów załączonych do apelacji w postaci kart leczenia szpitalnego i zaświadczeń lekarzy specjalistów dotyczących leczenia skazanego oraz zaświadczenia o niezdolności do pracy na okoliczność stanu zdrowia skazanego, uzależnienia od hazardu, podejmowanych prób leczenia, a także na okoliczność zidentyfikowania i uświadomienia sobie przez skazanego problemu uzależnienia, chęci poprawy, dobrowolnego poddania się leczeniu i zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez orzeczenie wobec skazanego na zasadzie pełnej absorpcji kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
2	<p>Obróńca skazanego adw. J. K. zarzucił wyrokowi ponad to naruszenie art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19.06.2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętych skutkami (...) 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...) 19 (Dz. U. z 2020r. poz. 1086) i art. 4 § 1 kk w zw. z art. 32 Konstytucji polegające na nie objęciu wyrokiem łącznym prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Świdniku z dnia 13.10.2020r., sygn. akt II K 1080/20 w sytuacji, gdy konstytucyjna wykładnia art. 81 ust. 1 i 2 ustawy nowelizacyjnej i art. 4 kk prowadzi do wniosku, iż kara łączna orzeczona w powyższym wyroku powinna zostać objęta węzłem kary łącznej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Odwoławczy nie podzielił także zarzutu apelacji adw. J. K. w zakresie naruszenia art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19.06.2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętych		

skutkami (...) 19 (Dz. U. z 2020r. poz. 1086) i art. 4 § 1 kk w zw. z art. 32 Konstytucji. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż przepis art. 81 w/w ustawy wskazuje, iż przepisy w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tejże ustawy, zaś przepisy w brzmieniu nadanym tą ustawą stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia jej w życie, tj. po 24.06.2020r. Ponieważ wyroki połączone węzłem kary łącznej wydane zostały i uprawomocniły się przed wejściem w życie w/w nowej ustawy, zasadnym było zastosowanie co do nich przepisów dotychczas obowiązujących, jako względniejszych dla skazanego. Zgodnie z treścią art. 86 kk w brzmieniu dotychczasowym sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, zaś w nowym brzmieniu sąd karę łączną wymierza w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W realiach niniejszej sprawy zatem skazanemu możliwym było wymierzenie według starych przepisów kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, a według przepisów w nowym brzmieniu ponad 3 lat .

Chybnym pozostaje także twierdzenie apelującego, iż węzłem kary łącznej w niniejszej sprawie powinna zostać objęta także kara orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego w Świdniku z dnia 13.10.2020r., sygn. akt II K 1080/20. Wyrok ten jednak w dacie wydania wyroku łącznego w sprawie II K 384/20 nie był jeszcze prawomocny. Sąd

<p>Odwoławczy nie może orzekać jako pierwszy o wyroku, który w czasie procedowania Sądu I instancji w zakresie wyroku łącznego, nie był w ogóle prawomocny, a więc jako taki nie istniał w obrocie prawnym. Kara wymierzona w tej sprawie nie mogła zatem być brana pod uwagę w zakresie orzeczenia kary łącznej wobec K. S..</p>							
<p>Wniosek</p>							
<p>Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i objęcie wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Świdniku z dnia 13.10.2020r. sygn. akt II K 1080/20.</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="576 692 1026 745"># zasadny</td> <td data-bbox="1026 692 1479 745"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="576 745 1026 799"># częściowo zasadny</td> <td data-bbox="1026 745 1479 799"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="576 799 1026 853"># niezasadny</td> <td data-bbox="1026 799 1479 853"></td> </tr> </table>	# zasadny		# częściowo zasadny		# niezasadny	
# zasadny							
# częściowo zasadny							
# niezasadny							
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>							
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>							

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

Zaskarżony wyrok w całości utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów powodowała bezzasadność wniosków.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiąże o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od wydatków za II instancję stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

7. PODPIS